

Súd: Okresný súd Revúca
Spisová značka: 1T/91/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6814010297
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Török
ECLI: ECLI:SK:OSRA:2014:6814010297.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd S. samosudcom JUDr. Marianom Törökom v trestnej veci proti obžalovanému Š. J. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 12. novembra 2014 takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný:

Š. J., nar. XX. XX. XXXX v S., trvale bytom A. Č.. XX, okres S., starobný dôchodca,

je vinný, že

v mesiacoch máj a december roku 2010, január, február, august a október roku 2011, december roku 2012, január, jún, august a október roku 2013 a január, február, apríl, máj a jún roku 2014 v Q., v okrese S. a inde, aj keď bol poberateľom invalidného dôchodku vo výške 373,20 € mesačne do 403,- € mesačne vôbec neprispieval na výživu svojho maloletého syna Š. J., nar. XX. XX. XXXX, toho času bydliskom u svojej matky I. J. v Q. na ulici Š. Č.. XX, hoci mu táto povinnosť priamo vyplýva zo zákona o rodine a ku ktorej bol navyše zaviazaný rozsudkami Okresného súdu S. sp. zn. 3P/53/2010 z 27. 04. 2010, ktorý sa stal právoplatný 6. mája 2010 a sp. zn. 6C/57/2011 z 01. 06. 2011, ktorý sa stal právoplatným toho istého dňa tak, že bol povinný prispievať na jeho výživu sumou vo výške 50,- € mesačne a to vždy do 25.-teho resp. 15.-teho dňa toho ktorého mesiaca k rukám I. J., čím spôsobil po odpočítaní dodatočných úhrad dlh na výživnom vo výške 723,- €.

t e d a

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplnil úmyselne zákonnú povinnosť vyživovať iného,

t ý m s p á c h a l

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona.

Z a t o m u s ú d u k l a d á

Podľa § 207 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 38 ods. 2 Tr. zákona, pri zistení poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l/ Tr. zákona a priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m/ Tr. zákona trest odňatia slobody vo výmere 6 (šiestich) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona pre výkon trestu odňatia slobody ho zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry S. podal dňa 06.08.2014 na tunajší súd obžalobu pod sp. zn. 1 Pv 200/14/6608 na obžalovaného Š. J. pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona na tom skutkovom základe, ako je uvedené v obžalobe.

Po preskúmaní obžaloby a obsahu spisu vydal samosudca dňa 13.08.2014 pod sp. zn. 1T 91/2014 trestný rozkaz, v ktorom uznal obžalovaného za vinného a uložil mu podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere šesť mesiacov pre výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto trestnému rozkazu podal v zákonnej lehote obžalovaný odpor.

Súd vykonal na hlavnom pojednávaní dokazovanie prečítaním výpovede obžalovaného Š. J., výsluchom svedka - poškodeného I. J., prečítaním a oboznámením listinných dôkazov v spise sa nachádzajúcich a to rozsudok OS S. 3P/53/2010 č. l. 29-30, rozsudok 6C/57/2011 č. l. 31-34, rozsudok 5C /80/2010 č. l. 35-36, rodný list č. l. 37, potvrdenie o návšteve školy č. l. 38, fotokópie poštových poukážok č. l. 39-53, výzva na zaplatenie dlžného výživného č. l. 54-55, správa ÚPSVaR č. l. 56-59, správa sociálnej poisťovne č. l. 60, odpis RT č. l. 61, výpis z ústrednej evidencie priestupkov č. l. 62-63, správa o povesti č. l. 64. Na základe takto vykonaného dokazovania súd ustálil konanie obžalovaného tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku. Obžalovaný požiadal o lehotu dvoch týždňov na dodatočnú úhradu dlžného výživného.

Súd odročil hlavné pojednávanie zo dňa 15.10.2014 na termín dňa 12.11.2014 za tým účelom, aby obžalovanému umožnil dodatočne si splniť svoju vyživovaciu povinnosť. Obžalovaný však túto možnosť nevyužil a do dňa odročeného hlavného pojednávania dlh na výživnom neuhradil, ani sa na hlavné pojednávanie dňa 12.11.2014 nedostavil, hoci na hlavnom pojednávaní dňa 15. 10. 2014 vzal termín hlavného pojednávania na vedomie s tým, že predvolanie na hlavné pojednávanie mu nebude zvlášť zasielané.

Vzhľadom na to, že boli splnené zákonné podmienky § 252 ods. 2 Tr. poriadku, súd rozhodol, že vykoná hlavné pojednávanie v neprítomnosti obžalovaného Š. J..

Z prečítanej výpovede obžalovaného z prípravného konania je zrejmé, že obžalovaný si je vedomý, že výživné neplatí pravidelne, celkom od 06.05.2010 do 31.07.2014 mu vznikol dlh na výživnom spolu vo výške 623 eur, prejavil vôľu dlžné výživné zaplatiť, avšak nebude schopný sumu uhradiť v jednej splátke, ale je ochotný dlžnú sumu splácať v dohodnutých mesačných splátkach podľa jeho možnosti. Ďalej uviedol, že je mu veľmi ľúto, že nevedel platiť výživné pravidelne na jeho syna a bude sa snažiť dlžobu celú uhradiť čo najskôr, a v budúcnosti sa už bude snažiť platiť výživné riadne mesačne v stanovenej výške.

Svedkyňa - poškodená I. J. na hlavnom pojednávaní uviedla, ohľadne výživného na jej syna, ktorý bol zverený do jej starostlivosti, že obžalovaný platil výživné nepravidelne a to v rozsahu tak ako je to uvedené v obžalobe. Čo sa týka posledného obdobia teda od hlavného pojednávania dňa 15.10.2014 na

výživné neposlal nič tzn. neuhradil ani bežné výživné, ktoré predstavuje mesačne 50 eur a nepoukázal ani cent na úhradu dlžného výživného. Na doplnenie uviedla, že keď sa s obžalovaným chcel syn kontaktovať, družka obžalovaného syna vyhodila. K dňu konania hlavného pojednávania predstavuje dlžné výživné 723 eur. V tomto nie je započítané výživné za mesiac november.

Z rozsudku Okresného súdu S. sp. zn. 3P/53/2010 zo dňa 27.04.2010, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 06.05.2010 súd zistil, že maloletý Š. J., nar. XX.XX.XXXX bol zverený do osobnej starostlivosti matky, a obžalovaný bol od 06.05.2010 zaviazaný na platenie výživného na jeho maloletého syna Š. J. vo výške 50 eur mesačne a to vždy k 25. dňu v mesiaci vopred k rukám matky.

Rozsudkom Okresného súdu S. sp. zn. 6C/57/2011 zo dňa 01.06.2011, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 08.06.2011 bolo manželstvo I. J., rod. R. a Š. J. rozvedené. Obžalovaný bol od 08.06.2011 zaviazaný na platenie výživného na jeho maloletého syna Š. J. vo výške 50 eur mesačne a to vždy k 15. dňu v mesiaci vopred k rukám matky.

Z fotokópii poštových poukážok na čl. 39-53 sú zrejmé čiastočné úhrady obžalovaného pre oprávnenú na výživné.

Z výziev na zaplatenie podlžností výživného zo dňa 25.05.2014 a 24.06.2014 je zrejmé, že bol vyzvaný Obvodným oddelením Policajného zboru Q. na zaplatenie dlžného výživného oprávnenej.

Zo správy z úradu práce súd zistil, že poškodená je zamestnaná v J. F. J..S..Z..., jej zárobok je cca 450 eur, so synom bývajú v trojizbovom byte, ktorý majú v podnájme. Syn nastúpil v septembri 2014 do 2. ročníka Strednej zdravotnej školy v S., a ďalej je zrejmé, že otec sa o syna nezaujíma a neplatí výživné.

Zo správy Sociálnej poisťovne zo dňa 04.06.2014 je zrejmé, že obžalovaný je evidovaný v Sociálnej poisťovni ako poberateľ dôchodku, poberá invalidný dôchodok od 09.01.2008 od 373,20 eur až 403 eur mesačne v roku 2014.

V súlade s § 2 ods. 6 Tr. poriadku súd hodnotil dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo a v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstarali orgány činné v trestnom konaní, alebo niektorá zo strán.

Na základe takto vykonaného dokazovania, podľa názoru súdu dostatočnom na náležité zistenie skutkového stavu a v rozsahu nevyhnutnom na meritórne rozhodnutie, po jeho objektívnom vyhodnotení podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo ako aj v ich súhrne, ako to predpokladá ustanovenie § 2 ods. 12 Trestného poriadku, súd dospel k záveru, ktorý je uvedený vo výrokovej časti rozsudku.

Vykonaným dokazovaním bolo spoľahlivo a jednoznačne preukázané, že žalovaný skutok sa stal, je trestným činom a spáchal ho obžalovaný, ktorý je za jeho spáchanie trestne zodpovedný ako trestne zodpovedná osoba spĺňajúca podmienky veku a pričetnosti. Obžalovaný v období uvedenom v obžalobe neplatil rozsudkom určené výživné vo výške 50 eur, čo sám potvrdil na výsluchu v prípravnom konaní, a oľutoval svoje konanie. Rovnako je dostatočne preukázané, že v uvedenom období obžalovaný bol poberateľom invalidného dôchodku vo výške 373,20 eur mesačne do 403 eur mesačne.

Súd konštatuje, že existencia vyživovacej povinnosti obžalovaného voči jeho synovi mu vyplýva priamo zo zákona (§ 62 ods. 1 zák. č. 36/2005 Z. z.). Výška jeho vyživovacej povinnosti bola určená civilným rozsudkom. Súd nebol viazaný výškou vyživovacej povinnosti určenej rozsudkom v tzv. civilnej veci (§ 7 ods. 1 Tr. poriadku), vykonaným dokazovaním na hlavnom pojednávaní mal súd spoľahlivo preukázané,

že takto určená výška vyživovacej povinnosti v žalovanom období zodpovedala schopnostiam a možnostiam obžalovaného, teda je primeraná.

Vychádzajúc z § 62 Zákona o rodine súd poznamenáva, že obžalovaný bol v žalovanom období schopný (pri riadnom plnení si svojich povinností) platiť výživné voči svojmu dieťaťu v takej výške, ako mu bolo určené v občianskom súdnom konaní. Nemožno tiež prehliadať, že výška vyživovacej povinnosti nebola určená sumou, ktorá by presahovala možnosti obžalovaného. Svedkyňa opísala nečinnosť obžalovaného ohľadne neplnenia vyživovacej povinnosti riadne a včas, čo napokon nepoprel ani obžalovaný. Jeho obhajoba spočívala akurát v zlej finančnej situácii, ktorá mu nedovoľovala plniť povinnosti voči synovi. Súd však konštatuje, že len všeobecné poukazovanie na nepriaznivú finančnú situáciu bez existencie skutočností, ktoré by preukázateľne a objektívne bránili v zabezpečení dostatku finančných prostriedkov, nezbavuje obžalovaného zákonnej povinnosti platiť výživné.

Konanie obžalovaného je potrebné kvalifikovať ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona, pretože obžalovaný úmyselne neplnil po dobu najmenej troch mesiacov v období dvoch rokov svoju zákonnú povinnosť vyživovať iného, teda skutkom uvedeným vo výrokovvej časti tohto rozsudku naplnil všetky znaky skutkovej podstaty trestného činu a to objektívnu stránku, subjektívnu stránku, objekt a subjekt daného trestného činu. Súd mal u obžalovaného preukázanú subjektívnu stránku prečinu zanedbania povinnej výživy, konkrétne úmyselné zavinenie páchatela trestného činu. Obžalovaný je za skutok plne trestne zodpovedný, keďže nebola zistená žiadna z okolností, ktorá by ho zbavovala trestnej zodpovednosti. Obžalovaný porušil záujem chránený Trestným zákonom. Chráneným záujmom je riadne plnenie rodičovských povinností vo vzťahu k maloletému dieťaťu, odkázanému na výživu a starostlivosť svojich rodičov.

Takéto konanie obžalovaného je nebezpečné pre spoločnosť, pretože týmto porušil jej záujem na ochrane a zabezpečení nároku na výživné pre oprávnenú osobu.

Vzhľadom na vykonané dokazovanie, súd dospel k záveru, že obžalovaný v období od mesiaca máj 2010 až do vyhlásenia rozhodnutia neplnil vyživovaciu povinnosť voči maloletému synovi, čím mu takto vznikol za vyššie uvedené obdobie ku dňu vyhlásenia rozhodnutia dlh na výživnom voči matke v sume 723 eur. Zanedbanie povinnej výživy je pokračovacím trestným činom s prvkami hromadného trestného činu. Pokiaľ ide o otázku pokračovania v trestnom čine podľa § 122 ods. 13 Tr. zákona platí výnimka vo vzťahu k rozhodovaniu o skutku v tom zmysle, že o pokračovanie konania ide až do doby, kým je vyhlásený rozsudok. Teda za čas spáchania takéhoto trestného činu sa považuje moment ukončenia trestného činu, to znamená okamih, kedy bol ukončený posledný útok na záujem chránený trestným zákonom.

Zo správy Ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra súd zistil, že obžalovaný bol trikrát priestupkovo riešený, z toho dvakrát za priestupok proti občianskemu spolunažívaniu, z toho raz proti poškodenej.

Z odpisu registra trestov súdu zistil, že obžalovaný bol celkovo dvakrát súdne trestaný, naposledy v roku 2013 trestným rozkazom sp. zn. OT/46/13 za prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia na trest odňatia slobody 3 mesiace s podmieneným odkladom a určením skúšobnej doby v trvaní 1 rok do 19.07.2014.

Zo správy o povesti obce A. vyplýva, že obžalovaný požíva alkoholické nápoje vo väčšom množstve, je psychicky labilný, bol na protialkoholickom liečení a svoje záväzky voči obci si neplní.

Súd pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu vychádzal zo zákonom ustanovených zásad pre ukládanie trestov, prihliadal na riadne naplnenie účelu trestu v zmysle § 34 Tr. zákona, pričom v zmysle § 38 ods. 2 prihliadal aj na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. Súd zistil u obžalovaného poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zákona - priznal sa a oľutoval a priťažujúcu

okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zákona - predchádzajúce odsúdenia. Prihliadajúc na okolnosti, ktoré majú vplyv na druh a výmeru trestu, najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, súd dospel k záveru, že v tomto prípade sa účel trestu obžalovaného dosiahne uložením nepodmienečného trestu odňatia slobody na dolnej hranici zákonom ustanovenej sadzby v trvaní 6 mesiacov.

Vzhľadom na uvedené, obžalovaný spáchal úmyselne prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona, ktorý mu je kladený za vinu v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia za iný jeho trestný čin (odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu S. sp. zn. OT 46/2013 z

19.07.2013), preto súd pri aplikácii ustanovenia § 49 ods. 2 Trestného zákona nemohol uložiť trest odňatia slobody s podmieneným odkladom výkonu trestu.

Keďže obžalovaný nebol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý by mu bol uložený za úmyselný trestný čin, súd zaradil páchatel'a na výkon trestu odňatia slobody do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od oznámenia rozsudku na Krajský súd Banská Bystrica prostredníctvom tunajšieho súdu. Pre osoby, ktoré boli prítomné pri vyhlásení rozsudku plyní lehota od jeho vyhlásenia. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Pre osoby, ktoré neboli prítomné pri vyhlásení rozsudku, plyní 15 dňová lehota od doručenia rozsudku.